

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. liepos 21 d.*

Byloje C-194/09 P

dėl 2009 m. gegužės 29 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Alcoa Trasformazioni Srl, įsteigta Portoskūze (Italija), atstovaujama *avvocato* M. Siragusa, *Rechtsanwälte* T. Müller-Ibold bei T. Graf ir advokatės F. Salerno,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai

Europos Komisijai, atstovaujamai N. Khan, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

* Proceso kalba: anglų.

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas J. N. Cunha Rodrigues, teisėjai A. Rosas, U. Lõhmus, A. Ó Caoimh ir P. Lindh (pranešėjas),

generalinis advokatas N. Jääskinen,
posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. birželio 24 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2010 m. rugsėjo 23 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- ¹ Apeliaciniu skundu *Alcoa Trasformazioni Srl* (toliau – *Alcoa*) prašo panaikinti 2009 m. kovo 25 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) sprendimą *Alcoa Trasformazioni prieš Komisiją* (T-332/06, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo jis atmetė *Alcoa* ieškinį dėl Komisijos sprendimo 2006/C 214/03 (OL C 214, p. 5, toliau – ginčijamas sprendimas), apie kurį Italijos Respublikai buvo pranešta 2006 m. liepos 19 d. laišku, kuriuo buvo pradėta EB 88 straipsnio 2 dalyje nustatyta procedūra dėl valstybės pagalbos C 36/06 (ex NN 38/06) — Lengvatinis

elektros energijos tarifas daug energijos naudojantiems pramonės sektoriams Italijoje, dalinio panaikinimo tiek, kiek šis sprendimas susijęs su elektros tiekimo tarifais, nustatytais *Alcoa* aliuminio gamykloms.

Teisinis pagrindas

- 2 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), 1 straipsnyje „Apibrėžimai“ nustatyta:

„Šiame reglamente:

- a) „pagalba“ – tai bet kuri priemonė, atitinkanti [EB] [87] straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus;
- b) „esama pagalba“ – tai:
- i) visa pagalba, kuri <...> iki Sutarties įsigaliojimo buvo teikiama atitinkamose valstybėse narėse, t. y. individuali pagalba ir pagalbos sistemos, įgyvendintos iki Sutarties įsigaliojimo ir toliau taikomos;
 - ii) patvirtinta pagalba, t. y. Komisijos arba Tarybos patvirtintos pagalbos sistemos ir individuali pagalba;

<...>

- v) pagalba, kuri yra esama pagalba, nes galima nustatyti, ar jos patvirtinimo metu tai nebuvo pagalba, o tokia ji tapo vėliau dėl bendrosios rinkos vystymosi, ir nebuvo atitinkamos valstybės narės pakeista. Jeigu pagal Bendrijos teisės aktus liberalizavus veiklą tam tikros priemonės tampa pagalba, po nustatytos liberalizavimo datos esama pagalba jos nebelaikomos;
- c) „nauja pagalba“ – tai visa pagalba, t. y. pagalbos sistemos ir individuali pagalba, kuri nėra egzistuojanti pagalba, įskaitant egzistuojančios pagalbos pakeitimus;

<...>

- f) „neteisėta pagalba“ – tai nauja pagalba, įgyvendinta prieštaraujant [EB] [88] straipsnio 3 daliai;

<...>“

- 3 Pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 2 straipsnio 1 dalį: „Suinteresuotoji valstybė narė <...> iš anksto praneša Komisijai apie bet kuriuos planus skirti naują pagalbą“. Pagal šio reglamento 3 straipsnį nauja pagalba „neskiriama tol, kol Komisija nepriima tokią pagalbą patvirtinančio sprendimo, arba kol nelaikoma, kad Komisija tokį sprendimą priėmė“.
- 4 Šio reglamento 4 straipsnio 1–4 dalyse nustatyta:

„1. Komisija iš karto patikrina gautą pranešimą. Nepažeisdama 8 straipsnio, Komisija priima sprendimą pagal 2, 3 arba 4 dalis.

2. Jeigu po pirminio patikrinimo Komisija nustato, kad pranešime nurodyta priemonė nėra pagalba, ji savo išvadą pateikia priimtame sprendime.

3. Jeigu po pirminio patikrinimo Komisijai nekyla jokių abejonių dėl pranešime nurodytos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka, tiek kiek minėtoji priemonė priskiriama [EB] [87] straipsnio 1 dalies taikymo sričiai, Komisija nusprendžia, kad minėtoji priemonė atitinka bendrąją rinką <...>. Šiame sprendime nurodoma išimtis, kuri buvo taikyta pagal Sutartį.

4. Jeigu po pirminio patikrinimo Komisijai kyla abejonių dėl pranešime nurodytos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka, ji nusprendžia pradėti bylos procesą [procedūrą] pagal [EB] [88] straipsnio 2 dalį (toliau – sprendimas pradėti formalaus tyrimo procesą [formalią tyrimo procedūrą]).“

5 To paties reglamento 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Sprendime pradėti formalaus tyrimo procesą [formalią tyrimo procedūrą] apibendrinami reikšmingi ginčytini faktai ir teisės klausimai, pateikiamas pirminis Komisijos atliktas pasiūlytos pagalbos pobūdžio priemonės įvertinimas ir išdėstomos abejonės dėl pagalbos atitikimo bendrajai rinkai. Sprendime reikalaujama, kad suinteresuotoji valstybė narė ir kitos suinteresuotosios šalys pateiktų pastabas per nustatytą laikotarpį, kuris paprastai yra ne ilgesnis kaip vienas mėnuo. Deramai pateisintais atvejais Komisija gali pratęsti nustatytą laikotarpį.“

6 Pagal Reglamento Nr. 659/1999 7 straipsnio 1 dalį „<...> formalus tyrimo procesas [formali tyrimo procedūra] užbaigiamas [užbaigiamas] priimant sprendimą 2–5 straipsniuose [šio straipsnio 2–5 dalyse] nustatyta tvarka“. Pagal minėtas dalis Komisija gali nuspręsti, kad pranešime nurodyta priemonė nėra pagalba, pranešime

nurodyta pagalba atitinka bendrąją rinką, pranešime nurodyta pagalba gali būti laikoma atitinkančia bendrąją rinką, jei laikomasi tam tikrų sąlygų, arba pranešime nurodyta pagalba prieštarauja bendrajai rinkai.

- 7 Dėl priemonių, apie kurias nebuvo pranešta, Reglamento Nr. 659/1999 10 straipsnio 1 dalyje nustatyta: „Jeigu Komisija turi iš bet kurio šaltinio gautą informaciją apie įtariamą neteisėtą pagalbą, tokią informaciją ji iš karto patikrina“. Šio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad šis tyrimas užbaigiamas atitinkamai priimant sprendimą pradėti formalią tyrimo procedūrą.
- 8 Esamoms pagalbos sistemoms taikoma procedūra numatyta Reglamento Nr. 659/1999 17–19 straipsniuose. Pagal šio reglamento 18 straipsnį: „Jeigu Komisija padaro išvadą, kad atitinkama [esama] pagalbos sistema neatitinka arba daugiau nebeatitinka bendrosios rinkos, suinteresuotajai valstybei narei ji pateikia rekomendaciją, siūlančią taikyti atitinkamas priemones“. Jeigu suinteresuotoji valstybė narė nepritaria pasiūlytoms priemonėms, Komisija gali pradėti formalią tyrimo procedūrą pagal šio reglamento 19 straipsnio 2 dalį.

Ginčo aplinkybės

- 9 Skundžiamame sprendime išdėstyti faktai, dėl kurių buvo paduotas ieškinys Teisingumo Teisme ir kurie yra aktualūs priimant šį sprendimą, galima režiūmuoti taip, kaip nurodoma toliau.
- 10 Apeliantė *Alcoa* yra pagal Italijos teisę įsteigta bendrovė, turinti dvi pirminio aliuminio gamyklas, esančias Portovezmėje (Sardinija) ir Fuzinoje (Veneto regionas). Privatizuojant *Alumix SpA*, pastaroji minėtas gamyklas perleido apeliantei.

- 11 Italijos Respublikai išsiųstame pranešime nurodytu Sprendimu 96/C 288/04, kuris paskelbtas 1996 m. spalio 1 d. (OL C 288, p. 4, toliau – Sprendimas *Alumix*), Komisija baigė 1992 m. gruodžio 23 d. pradėtą procedūrą ir 1994 m. lapkričio 16 d. išplėtė ENEL, istorinio Italijos elektros tiekėjo, taikomo elektros tiekimo tarifo taikymą šioms dviem gamykloms. Šis tarifas buvo nustatytas 1992 m. liepos 24 d. *Comitato interministeriale dei prezzi* (Tarpministerinis kainų komitetas) sprendimu Nr. 13 (toliau – CIP sprendimas Nr. 13/92). Komisija padarė išvadą, kad šis tarifas, taikytas iki 2005 m. gruodžio 31 d. pagal 1995 m. gruodžio 19 d. dekreto įstatymo 2 straipsnį (GURI, Nr. 39, 1996 m. vasario 16 d., p. 8, toliau – 1995 m. dekretas įstatymas), nėra valstybės pagalba, kaip ji suprantama pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.
- 12 Šis elektros tarifas grindžiamas ENEL minimaliomis gamybos sąnaudomis ir fiksuotų sąnaudų dalimi.
- 13 Komisija padarė išvadą, kad Portovezmėje ir Fuzinoje esančioms gamykloms taikydama tokį tarifą aliuminio gamybai ENEL veikė kaip normaliomis rinkos sąlygomis veikiantis ūkio subjektas, nes taikant tokį tarifą elektros energiją buvo galima tiekti įmonėms, didžiausioms klientėms regionuose, kuriuose buvo didelis elektros gamybos perteklius.
- 14 1999 m. gruodžio 29 d. *Autorità per l'energia elettrica e il gas* (Elektros energijos ir dujų gamybos tarnyba) sprendimu Nr. 204/99 elektros tarifo administravimo funkcija buvo perduota vietos elektros energijos gamintojams. ENEL, vietos elektros energijos tiekėjas, *Alcoa* sąskaitas faktūras už elektros energijos tiekimą išrašydavo pagal

standartinį tarifą, o ne 1995 m. dekretu įstatyme nustatytą tarifą. ENEL paskyrė *Alcoa* kompensaciją, kuri nurodyta jos sąskaitoje faktūroje už elektros energiją; ši kompensacija buvo finansuojama iš parafiskalinių mokesčių, kuriais buvo apmokestinami visi Italijos elektros energijos vartotojai, ir lygi sąskaitoje faktūroje nurodyto tarifo ir 1995 m. dekretu įstatyme patvirtinto tarifo skirtumui.

- 15 2004 m. rugpjūčio 9 d. *Autorità per l'energia elettrica e il gas* sprendimu Nr. 148/04 vietos tiekėjų elektros tarifo administravimo funkcija buvo perduota valstybės įstaiagai *Cassa Conguaglio per il settore elettrico* (Išlyginamasis fondas elektros sektoriuje, toliau – Išlyginamasis fondas). Įgyvendindamas šią funkciją Išlyginamasis fondas iš tų pačių parafiskalinių mokesčių tiesiogiai kompensavo *Alcoa* ENEL tarifo sumos ir 1995 m. dekretu įstatyme patvirtinto tarifo skirtumą.
- 16 2005 m. Italijos institucijos patvirtino 2005 m. gegužės 14 d. Įstatymą Nr. 80, kuriuo 2005 m. kovo 14 d. Dekretas įstatymas Nr. 35 (GURI, Nr. 111, 2005 m. gegužės 14 d., p. 4), padarius dalinius pakeitimus, buvo pertvarkytas į įstatymą (GURI, Nr. 91, 2005 m. gegužės 14 d., *supplemento ordinario*, toliau – 2005 m. dekretas įstatymas). Pagal jo 11 straipsnio 11 dalį abiem *Alcoa* gamykloms taikomo lengvatinio tarifo taikymo terminas pratęsiamas iki 2010 m. gruodžio 31 dienos. Apie šią nuostatą Komisijai nebuvo pranešta.
- 17 Pagal 2005 m. dekretą įstatymą Elektros energijos ir dujų gamybos tarnyba kasmet peržiūri lengvatinį tarifą. Pagal šios tarnybos 2005 m. spalio 13 d. Sprendimą Nr. 217/05 šis tarifas nuo 2006 m. sausio 1 d. kasmet didinamas, atsižvelgiant į galimus kainų padidėjimus, įregistruotus Europos Amsterdamo (Nyderlandai) ir Frankfurto (Vokietija) biržose, bet ne daugiau kaip 4 % per metus.

- 18 Ginčijamame sprendime Komisija svarstė, ar *Alcoa* taikomas tarifas nėra valstybės pagalba, ir suabejojo dėl jo atitikties bendrajai rinkai pagal EB 87 straipsnio 1 dalį. Ji nurodė, kad su 2005 m. dekreto įstatymo 11 straipsnio 11 dalimi ji susipažino kitoje procedūroje, būtent toje, kurioje buvo priimtas Sprendimas 2005/C 30/06 (OL C 30, 2005, p. 7, toliau – Sprendimas *Portovesme*), apie kurį Italijos Respublikai buvo pranešta 2004 m. lapkričio mėn. 16 d. laišku – juo buvo pradėta procedūra pagal EB 88 straipsnio 2 dalį dėl valstybės pagalbos C 38/2004 (ex NN 58/04) — Pagalba įmonei *Portovesme Srl*.
- 19 Ginčijamo sprendimo motyvuojamosios dalies 40–46 punktuose Komisija nurodė, kad jai reikėjo patikrinti, ar nagrinėjamas tarifas buvo valstybės pagalba. Komisijos manymu, sumažinus elektros energijos kainą aliuminio gamybos įmonei buvo suteikta didelė ekonominė lengvata. Šis sumažinimas buvo finansuojamas iš valstybės išteklių, t. y. visų Italijos elektros energijos vartotojų į Išlyginamąjį fondą mokamo parafiskalinio mokesčio. Dėl minėto sumažinimo kilo grėsmė, kad bus iškreipta konkurencija ir daromas poveikis prekybai Bendrijos viduje. Iš to ji daro išvadą, kad jam taikoma EB 87 straipsnio 1 dalis.
- 20 Komisija ginčijamo sprendimo motyvuojamosios dalies 47 punkte nurodė, kad apie 2005 m. dekreto įstatymo 11 straipsnio 11 dalį jai nebuvo pranešta, todėl nagrinėjama priemonė turi būti laikoma neteisėta pagal Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio f punktą, ir kad atsižvelgiant į jos ankstesnes išvadas, padarytas Sprendime *Alumix*, pagal kurias *Alcoa* taikomas lengvatinis tarifas nėra esama valstybės pagalba, šios priemonės negalima laikyti esama pagalba.
- 21 Tada Komisija ginčijamo sprendimo, susijusio su atitinkamai Fuzinos ir Portovezmės gamykloms suteikta pagalba, motyvuojamosios dalies 49 ir 78 punktuose suabejojo dėl nagrinėjamos priemonės atitikties bendrajai rinkai.

- 22 Galiausiai ginčijamo sprendimo motyvuojamosios dalies 80 ir 81 punktuose Komisija paragino Italijos Respubliką per mėnesį nuo ginčijamo sprendimo gavimo pateikti savo pastabas ir visą informaciją, kuri būtų naudinga vertinant nagrinėjamą pagalbą. Ji priminė, kad EB 88 straipsnio 3 dalis turėjo suspenduojamąjį poveikį ir kad pagal Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnį ji galėjo įpareigoti valstybę narę išieškoti iš gavėjo neteisėtai gautą pagalbą.

Ieškinys Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 23 2006 m. lapkričio 29 d. *Alcoa* pateikė ieškinį Bendrajam Teismui dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo, kiek jis susijęs su elektros energijos tiekimo tarifu, taikomu gamykloms Fuzinoje ir Portovezmėje arba, subsidiariai, jo panaikinimo tiek, kiek juo šis tarifas kvalifikuojamas kaip neteisėta nauja pagalba.
- 24 Grįsdama savo ieškinį, *Alcoa* nurodė tris teisinius pagrindus. Pirmiausia, ji nurodė, kad Komisija ginčijamame sprendime jos gamykloms taikomą elektros tarifą klaidingai pripažino valstybės pagalba, nors minėtas tarifas, atitikęs rinkos tarifą, joms nesuteikė jokios lengvatos. Antra, ji kaltina Komisiją pažeidus teisėtų lūkesčių apsaugos ir teisinio saugumo principus, nes minėtas sprendimas prieštaravo Sprendimui *Alumix*. Pagaliau, trečia, ji subsidiariai teigia, kad Komisija klaidingai išnagrinėjo nagrinėjamą priemonę pagal procedūrą, kuri taikoma naujai, o ne esamai pagalbai.
- 25 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas ieškinį atmetė.

- 26 Kiek tai susiję su pirmuoju pagrindu, jis pirmiausia konstatavo, kad sprendime pradėti formalią tyrimo procedūrą priemonės kvalifikavimas kaip valstybės pagalbos nėra galutinis ir kad tokio sprendimo teisėtumo kontrolė, kurią vykdo Bendrasis Teismas, turi apsiriboti patikrinimu, ar Komisija nepadarė akivaizdžių vertinimo klaidų manydama, jog šiuo klausimu ji negalėjo išspręsti visų problemų atlikdama pirminį nagrinėjamos priemonės vertinimą.
- 27 Bendrasis Teismas, pažymėjęs, kad *Alcoa* neginčija Komisijos vertinimo, pagal kurį ištekliai, kuriais remiantis galima finansuoti nagrinėjamą tarifą, yra valstybės ištekliai, nurodė, jog Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos iš anksto manydama, kad lengvatinis tarifas suteikia lengvatą *Alcoa* gamykloms. Šiuo klausimu jis taip pat atmetė kaip nesvarbius *Alcoa* argumentus, kad Komisija privalėjo nustatyti, ar nagrinėjamas tarifas atitiko rinkos tarifą ir ar kriterijai, kuriais remdamasi Komisija padarė išvadą, jog Sprendimu *Alumix* nebuvo suteikta jokia lengvata, tebegaliojo. Bendrasis Teismas atmetė *Alcoa* argumentą, kad Komisija pažeidė savo motyvavimo pareigą, be kita ko, neišnagrinėdama šių kriterijų, ir priminė, jog siekiant atsakyti į klausimą, ar atitinkamoms gamykloms taikomas tarifas buvo rinkos tarifas, reikia atlikti sudėtingą ekonominį vertinimą, kurį pagal formalią tyrimo procedūrą turėjo atlikti Komisija.
- 28 Dėl antrojo pagrindo Bendrasis Teismas svarstė, ar Komisija, kvalifikuodama lengvatinį tarifą kaip naują pagalbą, pažeidė teisėtų lūkesčių apsaugos ir teisinio saugumo principus, kuriais, priėmus Sprendimą *Alumix*, *Alcoa* galėjo pasiremti.
- 29 Bendrasis Teismas konstatavo, kad tiek iš skundo, tiek iš Sprendimo *Alumix* matyti, jog šis sprendimas susijęs tik su 1995 m. dekretu įstatymu, kuris galiojo tik 10 metų. Jis pridūrė, kad ginčijamame sprendime Komisija pažymėjo, jog taikomo tarifo termino pratęsimas, apie kurį jai nebuvo pranešta, iki 2010 m. yra valstybės pagalba.

Bendrasis Teismas pažymėjo, kad Komisija neginčijo jos Sprendime *Alumix* nagrinėjamos priemonės vertinimo, ir padarė išvadą, kad *Alcoa* negalėjo būti tikra, jog Komisija nuspręs, jog jai taikomas tarifas nėra valstybės pagalba.

- 30 Dėl trečiojo pagrindo Bendrasis Teismas priminė, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką, jei esama pagalba turėtų būti pakeista iš esmės arba prailgintas jos terminas, ji turėtų būti laikoma nauja pagalba. Iš to Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad kai priemonės, kurios Komisija nelaikė valstybės pagalba, galiojimas pratęstas arba ji iš esmės modifikuota, Komisija gali ją nagrinėti tik pagal naujai pagalbai taikomas procedūros taisykles.
- 31 Bendrasis Teismas nusprendė, kad šioje byloje nagrinėjama priemonė negali būti laikoma esama pagalba ne tik todėl, kad ji apima skirtingą laikotarpį nei tas, kuris nagrinėjamas Sprendime *Alumix*, tačiau taip pat dėl to, kad šios priemonės finansavimo tvarka, palyginti su minėtame sprendime nagrinėtos priemonės finansavimo tvarka, buvo iš dalies pakeista.

Šalių reikalavimai

- 32 Savo apeliaciniu skundu Alcoa Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą,
- panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jis susijęs su jos aliuminio gamyklose taikomais elektros tarifais,

subsidiariai,

- grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad jis iš naujo ją išnagrinėtų atsižvelgdamas į Teisingumo Teismo sprendimą,

ir bet kuriuo atveju

- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

33 Komisija prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš apeliančės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

34 Grįsdama savo apeliacinį skundą, *Alcoa* nurodo du pagrindus. Pirmuoju pagrindu siekiama pripažinti, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą darydamas išvadą, jog Komisija galėjo pradėti formalią tyrimo procedūrą neištyrusi, ar Sprendimo *Alumix* išvados jau nebegaliojo. Antrasis pagrindas susijęs su procedūros, susijusios su nauja pagalba, klaidingu taikymu.

35 Šie du pagrindai glaudžiai susiję su Sprendimo *Alumix* materialine taikymo sritimi ir galiojimu laiko atžvilgiu, tačiau į tai Bendrasis Teismas neatsižvelgė. *Alcoa* šio sprendimo galiojimą laiko atžvilgiu nagrinėja pirmojo pagrindo ketvirtoje dalyje ir antrojo

pagrindo antroje dalyje, o jo materialinę taikymo sritį aptaria nurodydama argumentą, kad elektros tarifas nebuvo iš esmės pakeistas, – jis pateikiamas pirmojo pagrindo ketvirtoje dalyje ir antrojo pagrindo trečioje dalyje.

36 Apeliacinį skundą reikia pradėti nagrinėti nuo šių dalių ir šio argumento vertinimo.

Dėl pirmojo pagrindo ketvirtos dalies ir antrojo pagrindo antros dalies, susijusių su Sprendimo „Alumix“ galiojimu laiko atžvilgiu

Šalių argumentai

37 Pirmojo pagrindo ketvirtoje dalyje, taip pat antrojo pagrindo antroje dalyje *Alcoa* kaltina Bendrąjį Teismą, kad jis skundžiamo sprendimo 105–107 punktuose manė, kad Sprendimo *Alumix* išvados buvo ribotos laiko atžvilgiu. Darydamas tokią išvadą, Bendrasis Teismas netinkamai aiškino šį sprendimą ir padarė teisės klaidą. *Alcoa* teigia, pirma, kad Sprendime *Alumix* nėra aiškos nuorodos į 1995 m. dekretą įstatymą, kuriame nustatytas 10 metų elektros tarifo taikymo laikotarpis, ir nenustatomas joks aiškus ar numanomas jo taikymo laikotarpio apribojimas. Antra, *Alcoa* papildo, kad net jei Sprendimo *Alumix* taikymo laikotarpis buvo ribotas, išvada, kad jame nėra pagalbos, yra bendro galiojimo ir nėra apribota laiko atžvilgiu.

38 Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas teisingai išnagrinėjo Sprendimą *Alumix* pagal 1995 m. dekretą įstatymą, kuriuo nagrinėjamo tarifo taikymo laikotarpis buvo aiškiai apribotas dešimčia metų.

Teisingumo Teismo vertinimas

³⁹ Primintina, kad, nagrinėjant apeliacinį skundą pagal EB 225 straipsnį ir Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnį, Teisingumo Teismas nėra kompetentingas nustatyti faktines aplinkybes ir jas vertinti, išskyrus atvejus, kai jos iškraipytos (šiuo klausimu žr. 1994 m. birželio 1 d. Sprendimo *Komisija prieš Brazelli Lualdi ir kt.*, C-136/92 P, Rink. p. I-1981, 49 ir 66 punktus bei 2002 m. lapkričio 7 d. Sprendimo *Glencore et Compagnie Continentale prieš Komisiją*, C-24/01 P ir C-25/01 P, Rink. p. I-10119, 65 punktą).

⁴⁰ Šiuo klausimu Bendrojo Teismo skundžiamo sprendimo 107 punkte pateikiamas vertinimas, kad Sprendimas *Alumix* buvo apribotas laiko atžvilgiu, grindžiamas tam tikromis padarytomis išvadomis. Pirma, šio sprendimo 105 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad Sprendime *Alumix* Komisija išreiškė savo poziciją dėl elektros energijos tiekimo tarifo, kurį ENEL taikė *Alcoa* gamykloms laikotarpiu nuo 1996 m. iki 2005 metų. Paskui tame pačiame punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad nors Sprendime *Alumix* neminimas 1995 m. dekretas įstatymas, kurio 2 straipsnyje įtvirtintas CIP sprendimu Nr. 13/92 patvirtinto tarifo taikymo laikotarpis, *Alcoa* skunde vis tiek aiškiai pasirėmė šiuo dekretu įstatymu, todėl, jo manymu, buvo tinkama cituoti jo ištrauką, kuri atspindėjo *Alcoa* pastabas. Pagal šią ištrauką privatizuojant *Alumix SpA*, siekiant kartu su ENEL nustatyti elektros energijos tarifą dviem aptariamoms gamykloms ir galbūt susitarti dėl ilgalaikio (10 metų) susitarimo konkurencinėmis kainomis Europos lygmeniu ateityje, reikėjo Italijos vyriausybės palaikymo. Bendrasis Teismas toliau cituodamas šią ištrauką nurodo, kad CIP sprendime Nr. 13/92 numatytų permokų tvarkymo tvarka turėjo būti panaikinta nuo 2005 m. gruodžio 31 d. ir kad po šios datos ši tvarka turi būti suderinta su visiems vartotojams taikoma tvarka. Pagaliau Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 14 ir 65 punktuose pažymėjo, kad abiem *Alcoa* gamykloms taikomo elektros tarifo galiojimo laikotarpis 2005 m. dekretu įstatymu buvo pratęstas iki 2010 m. gruodžio 31 dienos.

⁴¹ *Alcoa* neginčija šių išvadų ir neteigia, kad Bendrasis Teismas iškraipė faktus.

42 Pažymėtina, kad jei Bendrasis Teismas neiškraipė faktų, jis vienintelis yra kompetentingas juos savarankiškai įvertinti. Todėl jis galėjo, nepadarydamas teisės klaidos, skundžiamo sprendimo 106 punkte konstatuoti, kad Komisijos vertinimas dėl laikotarpio nuo 1996 m. iki 2005 m. taikyto nagrinėjamo elektros tarifo buvo įvykdytas atsižvelgiant į tokias rinkos sąlygas, kurias šiam laikotarpiui galėjo numatyti Komisija. Bendrasis Teismas taip pat galėjo, nepadarydamas teisės klaidos, šio sprendimo 107 punkte patvirtinti Komisijos požiūrį pakartodamas jos ginčijamajame sprendime nurodytus teiginius, t. y. kad jos Sprendime *Alumix* patvirtintas minėtas tarifo taikymo laikotarpis buvo ribotas būtent todėl, kad ji rėmėsi tuo momentu susiklosčiusių aplinkybių ekonominiu vertinimu, dėl to šiuo patvirtinimu negalėjo būti remiamasi siekiant pagrįsti 2005 m. dekretu įstatyme nustatytos priemonės pratęsimą.

43 Todėl pirmojo pagrindo ketvirtą dalį ir antrojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti.

Dėl pirmojo pagrindo ketvirtoje dalyje ir antrojo pagrindo trečioje dalyje pateikto argumento, kad Sprendime „Alumix“ nagrinėjamas elektros tarifas iš esmės nebuvo pakeistas

Šalių argumentai

44 *Alcoa* teigia, kad Bendrasis Teismas klaidingai atmetė kaip nepagrįstą jos argumentą, kad 1999 m. ir 2004 m. daliniai pakeitimai, susiję su elektros tarifo administravimu, nebuvo esminiai, o vien techninio pobūdžio. Ji mano, kad tai, jog kompensavimą įvykdė ENEL, o tarifo administravimas buvo perduotas Išlyginamajam fondui, nepakeitė

Sprendime *Alumix* padarytos išvados tiek, kad nagrinėjamas tarifas nebūtų pagalba. Šie pakeitimai buvo susiję tik su tarifo nustatymo būdu ir su tuo, kas jį nustato, o tarifas – svarbiausias dalykas – niekuomet nebuvo pakeistas.

- 45 Komisija atsikerta, kad perėjimas nuo situacijos, kai *Alcoa* savo tiekėjui moka pagal Sprendime *Alumix* patvirtintą lengvatinį tarifą, prie situacijos, kai *Alcoa* moka savo tiekėjo laisvai nustatytą kainą prieš gaudama kompensaciją iš Išlyginamojo fondo, kad jos grynosios išlaidos būtų sumažintos iki minėto lengvatinio tarifo, negali paprasčiausiai būti laikomas daliniais techniniais pakeitimais.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 46 Skundžiamo sprendimo 64 ir 65 punktuose Bendrasis Teismas pažymėjo, kad, darydama preliminarą išvadą dėl *Alcoa* suteiktos lengvatos, Komisija, pirmiausia, pasirėmė 1995 m. dekretu įstatyme patvirtinto tarifo galiojimo laikotarpio pratėsimu iki 2010 m., neperžengiant galimo tarifo padidinimo iki 4% ribos, ir, antra, šio tarifo administravimo perdavimu Išlyginamajam fondui, kuris tiesiogiai kompensavo *Alcoa* jos gamykloms taikomo elektros tarifo ir šiame dekretu įstatyme patvirtinto tarifo skirtumą. *Alcoa* neginčija šių dviejų nustatytų faktinių aplinkybių, susijusių su 2005 m. dekretu įstatymo 11 straipsnio 11 dalimi padarytais daliniais pakeitimais, taip pat 2004 m. rugpjūčio 9 d. ir 2005 m. spalio 13 d. Elektros energijos ir dujų gamybos tarnybos sprendimais Nr. 148/04 ir Nr. 217/05.
- 47 Skundžiamo sprendimo 68 punkte Bendrasis Teismas nustatė, kad tokia kompensavimo tvarka susijusi su paties *Alcoa* taikomo lengvatinio tarifo pobūdžiu, todėl Komisija pagrįstai galėjo neatmesti galimybės, kad jis yra lengvata, kuri yra viena iš sąlygų, kvalifikuojant priemonę kaip pagalbą pagal EB 87 straipsnio 1 dalį.

- 48 Šis Bendrojo Teismo vertinimas atspindi Teisingumo Teismo požiūrį, kad dėl pagalbos finansavimo būdo visa pagalbos schema gali būti nesuderinama su bendrąja rinka, todėl pagalba negali būti nagrinėjama neatsižvelgiant į finansavimo būdo poveikį (žr. 2003 m. spalio 21 d. Sprendimo *van Calster ir kt.*, C-261/01 ir C-262/01, Rink. p. I-12249, 49 punktą).
- 49 Šioje byloje Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 107 ir 131 punktuose konstatavo, kad iš ginčijamo sprendimo matyti, jog 2005 m. dekretu įstatyme patvirtinto tarifo, palyginti su 1995 m. dekretu įstatyme nustatytu tarifu, finansavimo tvarka buvo perėjimas nuo rinkos tarifo prie tarifo, kuris sumažinamas naudojant valstybės išteklius.
- 50 Atsižvelgiant į valstybės pagalbos taisykles ir pasekmes, kurių gali atsirasti dėl finansavimo tvarkos dalinių pakeitimų, nurodomas ginčijamame sprendime, konstatuotina, jog Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos skundžiamo sprendimo 130 punkte manydamas, kad ginčijamame sprendime nagrinėjama priemonė skyrėsi nuo Sprendime *Alumix* nagrinėjamos priemonės, ir atmesdamas kaip nepagrįstą šio sprendimo 134 punkte nurodytą *Alcoa* argumentą, kad šie daliniai pakeitimai buvo neesminiai.
- 51 Todėl pirmojo pagrindo ketvirtoje dalyje ir antrojo pagrindo trečioje dalyje nurodytas *Alcoa* argumentas, susijęs su nurodytų dalinių pakeitimų neesminiu pobūdžiu, turi būti atmestas kaip nepagrįstas.
- 52 Pirmąjį ir antrąjį pagrindus reikia išnagrinėti atsižvelgiant į šias išvadas.

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su nepakankamu atsižvelgimu į Sprendimą „Alumix“

- 53 Savo pirmuoju pagrindu Alcoa siekia, kad būtų pripažinta, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, manydamas, jog Komisija galėjo pradėti formalią tyrimo procedūrą neišnagrinėjusi, ar Sprendime *Alumix* padarytos išvados nebegalioja. Šis apeliacinio skundo pagrindas dalijamas į šešias dalis. Pirmoje dalyje *Alcoa* kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad vykdydamas kontrolę jis apsiribojo akivaizdžia klaida, susijusia su ginčijamos priemonės kvalifikavimu kaip valstybės pagalbos. Antra dalis susijusi su neatsižvelgimu į teismo praktiką ir teisinio saugumo bei teisėtų lūkesčių apsaugos principus. Trečia dalimi siekiama, kad būtų pripažinta, jog du pagrindiniai elementai, kuriais Bendrasis Teismas pasirėmė darydamas išvadą, jog Komisija turėjo teisę pradėti formalią tyrimo procedūrą, yra nepakankami. Ketvirta dalis, susijusi su Sprendimo *Alumix* galiojimu laiko atžvilgiu, šio sprendimo 43 punkte buvo atmesta kaip nepagrįsta. Penkta dalis susijusi su tinkamo administravimo ir teisės būti išklausytam principų pažeidimu. Pagaliau šešta dalis susijusi su motyvavimo pareigos taikymo srities pažeidimu.

Dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su Bendrojo Teismo priežiūra, apribota patikrinimu, ar nebuvo padaryta akivaizdi vertinimo klaida

— Šalių argumentai

- 54 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje *Alcoa* teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, pirmiausiai skundžiamo sprendimo 61 punkte apribodamas ginčijamojo sprendimo priežiūrą patikrinimu, ar nebuvo padaryta akivaizdi vertinimo klaida, kiek tai susiję su nagrinėjamos priemonės kvalifikavimu kaip valstybės pagalbos. Taip, *Alcoa* teigimu, Bendrasis Teismas nevykdė teisminės priežiūros, nors ji yra esminė priemonė siekiant apsaugoti įmones nuo neteisėtų formalių tyrimo procedūrų.

- 55 *Alcoa* atkreipia dėmesį į skirtumą tarp formalios tyrimo procedūros dėl priemonių, dėl kurių buvo konkrečiai nuspręsta, kad jos nėra pagalba, pradėjimo ir formalios tyrimo procedūros dėl priemonių, dėl kurių tokia išvada nebuvo padaryta, pradėjimo. Ji mano, kad pirmuoju atveju Komisijai vykdant preliminarų tyrimą ir nurodant motyvus, kad būtų pateisintas formalus tyrimo procedūros pradėjimas, taikomi griežtesni reikalavimai.
- 56 Komisija atsikerta, kad, kaip ji pati mano, Bendrojo Teismo priežiūros, t. y. būtent tos, kuri taikoma laikinam sprendimui, lygis buvo pakankamas.

— Teisingumo Teismo vertinimas

- 57 Primintina, kad EB 88 straipsnio 3 dalyje numatyta ir Reglamento Nr. 659/1999 4 ir 5 straipsniuose reglamentuojama pirminė pagalbos tyrimo stadija, skirta, kad Komisija susidarytų pradinę nuomonę apie dalinį ar visišką nagrinėjamos pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka. Ši stadija skiriasi nuo EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytos bei minėto reglamento 6 ir 7 straipsniuose reglamentuojamos formalios tyrimo procedūros, skirtos, kad Komisija surinktų visą informaciją apie bylos aplinkybes (žr. 2008 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Nuova Agricast*, C-390/06, Rink. p. I-2577, 57 punktą).
- 58 Kaip matyti iš Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio, sprendimas pradėti formalią tyrimo procedūrą apima Komisijos preliminarų siūlomos priemonės vertinimą, kuriuo siekiama nustatyti, ar ji turi pagalbos pobūdį, ir suteikia pagrindo abejoti dėl jos atitikties bendrajai rinkai.

- 59 Šiuo klausimu konstatuotina, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 58–60 punktuose teisingai priminė parengiamosios stadijos vaidmenį, pažymėdamas, jog ji skyrėsi nuo formalios tyrimo procedūros.
- 60 Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 58 punkte pirmiausia teisingai priminė, kad Komisija turi pradėti formalią tyrimo procedūrą, jei, atlikusi pirmą tyrimą, ji negalėjo įsitikinti, jog nagrinėjama priemonė atitinka bendrąją rinką.
- 61 Bendrasis Teismas iš to skundžiamo sprendimo 61 punkte teisingai darė išvadą, kad Bendrojo Teismo vykdoma sprendimo pradėti formalią tyrimo procedūrą teisėtumo priežiūra turi būti būtinai apribota, ir skundžiamo sprendimo 62 punkte teisingai nusprendė, kad nagrinėjant ieškinį dėl tokio sprendimo, kai ieškovės ginčija Komisijos vertinimą, susijusį su ginčijamos priemonės kvalifikavimu kaip valstybės pagalbos, Sąjungos teismo priežiūra apribojama patikrinimu, ar Komisija nepadarė akivaizdžių vertinimo klaidų.
- 62 *Alcoa* argumentas, kad Bendrasis Teismas turėjo atlikti gilesnę analizę ir neapriboti savo priežiūros patikrinimu, ar nebuvo padaryta akivaizdi vertinimo klaida, šioje byloje, atsižvelgiant į tai, jog egzistuoja ankstesnis Komisijos sprendimas, susijęs su *Alcoa*, t. y. Sprendimas *Alumix*, negali būti priimtas, nes, kaip tai pažymėta šio sprendimo 50 punkte, Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, jog ginčijamajame sprendime nustatyta nagrinėjama priemonė buvo kita priemonė nei Sprendime *Alumix* nagrinėtoji.
- 63 Darytina išvada, kad pirmojo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta kaip nepagrįsta.

Dėl pirmojo pagrindo antros dalies, susijusios su tuo, kad nebuvo atsižvelgta į teismo praktiką ir teisinio saugumo bei teisėtų lūkesčių apsaugos principus

— Šalių argumentai

⁶⁴ Neatsižvelgdama į taikomą peržiūros normą, *Alcoa* pirmojo pagrindo antroje dalyje teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą neatsižvelgdamas į teismo praktiką ir teisinio saugumo bei teisėtų lūkesčių apsaugos principus, pagal kuriuos reikia atsižvelgti į jo ankstesnius sprendimus toje pačioje byloje.

⁶⁵ *Alcoa* manymu, iš 1994 m. spalio 5 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją* (C-47/91, Rink. p. I-4635) matyti, kad Komisija turėjo atsižvelgti į Sprendimą *Alumix* ir iš naujo išnagrinėti, ar veiksniai, kuriais grindžiamas šis sprendimas, pasikeitė. Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 70 punkte padarė teisės klaidą, manydamas, kad Komisija neturėjo nustatyti, „ar kriterijai, kuriais [ji] pasirėmė Sprendime *Alumix* darydama išvadą, kad lengvata nebuvo suteikta, dar tebegaliojo“. *Alcoa*, remdamasi 2006 m. birželio 22 d. Sprendimu *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją* (C-182/03 ir C-217/03, Rink. p. I-5479), priduria, kad ji turėjo teisę pasiremti prielaida, jog Komisijos Sprendime *Alumix* padarytos išvados negalėjo pasikeisti, kol tebegaliojo faktai, kuriais buvo grindžiamas šis sprendimas.

⁶⁶ Komisija teigia, kad nebuvo pareigos atsižvelgti į Sprendimą *Alumix*.

— Teisingumo Teismo vertinimas

- ⁶⁷ Minėto Sprendimo *Italija prieš Komisiją* 24 punkte Teisingumo Teismas nusprendė, kad kai Komisija susiduria su individualia pagalba, kuri tariamai buvo suteikta taikant iš anksto patvirtintą sistemą, ji jos negali iš karto tirti pagal Sutartį. Prieš pradėdama bet kokią procedūrą, ji privalo patikrinti, ar pagalba patenka į bendrąją schemą ir ar atitinka ją patvirtinančiame sprendime numatytas sąlygas. Jei Komisija taip nesieltų, ji kiekvienos individualios pagalbos tyrimo atveju galėtų pakeisti pagalbos schemą patvirtinantį savo sprendimą ir pažeisti teisėtų lūkesčių apsaugos ir teisinio saugumo principus.
- ⁶⁸ Tačiau konstatuotina, kad šioje byloje nagrinėjama priemonė, priešingai nei minėtame Sprendime *Italija prieš Komisiją* nagrinėta priemonė, nėra individuali pagalba, patenkanti į bendrąją pagalbos schemą. Kaip pažymėta šio sprendimo 50 punkte, nagrinėjama priemonė skiriasi nuo nagrinėtosios ankstesniame Komisijos sprendime – Sprendime *Alumix*.
- ⁶⁹ Darytina išvada, kad minėtame Sprendime *Italija prieš Komisiją* padarytos išvados, susijusios su individualios pagalbos priemonėmis, kurios buvo nustatytos pagal bendrąją pagalbos schemą, nėra svarbios.
- ⁷⁰ *Alcoa* teigdama, kad pagal teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principus ji galėjo tikėtis, jog Komisija paliks galioti Sprendime *Alumix* padarytas išvadas, taip pat remiasi minėtu Sprendimu *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją*.

- 71 Atsižvelgiant į nusistovėjusią teismo praktiką, pagal teisinio saugumo principą reikalaujama, kad Sąjungos teisės aktai būtų patikimi, o jų taikymą asmenys aiškiai numatyti (žr., be kita ko, minėto Sprendimo *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją* 69 punktą ir 2010 m. spalio 14 d. Sprendimo *Nuova Agricast ir Cofra prieš Komisiją*, C-67/09 P, Rink. p. I-9811, 77 punktą). Teisė remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principu taikoma kiekvienam asmeniui, kuriam Bendrijos institucija sukėlė pagrįstų lūkesčių dėl suteiktų konkrečių garantijų. Tačiau jei rūpestingas ir nuovokus ūkio subjektas galėjo numatyti, jog Bendrijos priemonės priėmimas gali paveikti jo interesus, jis negali remtis šiuo principu priėmus tą priemonę (žr. minėto Sprendimo *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją* 147 punktą; 2009 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Komisija prieš Koninklijke FrieslandCampina*, C-519/07 P, Rink. p. I-8495, 84 punktą bei 2010 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Kahla Thüringen Porzellan prieš Komisiją*, C-537/08 P, Rink. p. I-12917, 63 punktą).
- 72 Iš minėto Sprendimo *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją* 71 punkto matyti, kad šiame sprendime Komisija pakeitė nagrinėjamos priemonės vertinimą vien dėl to, jog nusprendė griežčiau taikyti Sutarties taisykles, susijusias su valstybės pagalba. Šio sprendimo 161 ir 167 punktuose Teisingumo Teismas nusprendė, kad ieškovės galėjo tikėtis, jog Komisijos sprendimas, susijęs su ankstesniu vertinimu, joms suteikia reikiamo laiko veiksmingai atsižvelgti į šį vertinimo pakeitimą, ir padarė išvadą, kad pagrindas, susijęs su teisėtų lūkesčių principo pažeidimu, buvo pagrįstas.
- 73 Tačiau ši teismo praktika šioje byloje netaikytina, nes, kaip Bendrasis Teismas teisingai pažymėjo skundžiamo sprendimo 107 punkte, ginčijamame sprendime Komisija neginčija jos Sprendime *Alumix* išnagrinėtos priemonės vertinimo. Bendrasis Teismas tuo pačiu klausimu šiame punkte aiškiai – ir teisingai – nurodė, kad Komisija suteikė pagrindą abejonėms dėl 2005 m. dekretu įstatyme patvirtinto elektros tarifo, pirma, atsižvelgiant į tai, jog jos Sprendime *Alumix* padarytų išvadų galiojimo laikas buvo ribotas, jos buvo grindžiamos tuo metu susiklosčiusiomis aplinkybėmis, ir, antra, atsižvelgiant į šiam sprendime nustatyto tarifo dalinius pakeitimus.

- 74 Todėl Sprendimas *Alumix* negalėjo sukelti teisėtų lūkesčių, kad Komisijos šiame sprendime padarytos išvados bus taikomos ir 2005 m. dekretu įstatyme nustatytam tarifui.
- 75 Darytina išvada, kad Bendrasis Teismas nepažeidė *Alcoa* teisėtų lūkesčių skundžiamo sprendimo 70 punkte nustatydamas, jog Komisija neturėjo patikrinti, ar kriterijai, kuriais remdamasi ji Sprendime *Alumix* padarė išvadą, jog lengvata nebuvo suteikta, dar galiojo.
- 76 Dėl kaltinimo, kad buvo pažeistas teisinio saugumo principas, pažymėtina, jog *Alcoa* šį principą tik nurodė, tačiau nepateikė skundžiamo sprendimo motyvų arba Bendrojo Teismo analizės, pagrindžiančių šio principo pažeidimą. Todėl šis kaltinimas turi būti atmestas.
- 77 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, pirmojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti.

Dėl pirmojo pagrindo trečios dalies, susijusios su tuo, jog nepakako veiksmų, kuriais remiantis būtų galima pateisinti formalios tyrimo procedūros pradėjimą

— Šalių argumentai

- 78 Pateikdama pirmojo pagrindo trečią dalį *Alcoa* teigia, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 67 ir 68 punktuose padarė teisės klaidą, iš esmės dėl dviejų veiksmų darydamas išvadą, jog Komisija galėjo pradėti formalią tyrimo procedūrą dėl nustatytų elektros energijos tiekimo tarifų. Pirmasis iš šių veiksmų yra minėtų tarifų finansavimas iš valstybės išteklių, antrasis – *Alcoa* išlaidų kompensavimas pagal

Išlyginamojo fondo nustatytą tvarką, pagal kurią sumažinamas galutinis elektros energijos tiekimo tarifas, kurį *Alcoa* turėtų sumokėti, jei nesinaudotų minėta tvarka. *Alcoa* teigia, kad šie du veiksniai yra nepakankami, nes jie egzistavo dar priimant Sprendimą *Alumix*, tačiau tai nesukliudė Komisijai padaryti išvados, kad nagrinėjamos priemonės nebuvo pagalba. Šiuo klausimu ji pažymi, pirma, kad ENEL lengvatinius tarifus, kurie tuomet jai buvo taikomi, nustatė valstybė, kuri 100 % kontroliavo ENEL, vadinasi, ji šiuos tarifus finansavo, ir, antra, kad šie tarifai nulėmė – vien formaliai – bendrai taikomų tarifų „sumažinimą“.

- 79 Komisija mano, kad pirmojo pagrindo trečioje dalyje *Alcoa* tik pakartoja kitus argumentus.

— Teisingumo Teismo vertinimas

- 80 Konstatuotina, kad *Alcoa*, apibūdindama, kaip ji mano, bendras 1995 m. dekretu įstatymu ir 2005 m. dekretu įstatymu nustatytų tarifų savybes, nenurodo pirmajame dekrete nustatytų tarifų 1999 ir 2004 metais padarytų pakeitimų, kurie neginčijami.
- 81 Taigi ji nenurodo, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 15, 65 ir 66 punktų, kad tarifas, kuris jai buvo taikomas pagal 1995 m. dekretą įstatymą, buvo pakeistas tarifu, kuris buvo sumažintas kompensuojant iš Išlyginamojo fondo administruojamų paramiskalinių mokesčių.

82 Atsižvelgiant į šių savybių svarbą kvalifikuojant pagalbą, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos jas akcentuodamas, kaip tai buvo priminta šio sprendimo 50 punkte.

83 Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 68 punkte teisingai nusprendė, kad vien tai, jog egzistuoja minėta kompensavimo tvarka, paaiškina, kodėl Komisija parengiamojoje stadijoje negalėjo atmesti galimybės, jog *Alcoa* naudojosi lengvata, kaip ji suprantama pagal EB 87 straipsnio 1 dalį.

84 Be to, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 58 punkte teisingai pažymėjo, kad jei atlikusi pirminį tyrimą Komisija negali išspręsti visų problemų, susijusių su klausimu, ar nagrinėjama priemonė yra pagalba pagal EB 87 straipsnio 1 dalį, ji privalo pradėti formalią tyrimo procedūrą, nebent pasibaigus šiam pirminiam tyrimui ji gali įsitikinti, jog nagrinėjama priemonė bet kuriuo atveju, net jei ji ir yra pagalba, atitinka bendrąją rinką (taip pat pagal analogiją žr. 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija prieš Sytraval et Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 39 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką bei 2009 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Bouygues ir Bouygues Télécom prieš Komisiją*, C-431/07 P, Rink. p. I-2665, 61 punktą). Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 70 punkte, iš esmės remdamasis būtent minėtu 58 punktu, pagrįstai galėjo padaryti išvadą, kad siekiant atsakyti į klausimą, ar gamykloms taikomas tarifas buvo rinkos tarifas, reikėjo atlikti sudėtingą ekonominį vertinimą, sukeliantį abejonių, kurios tinkamiausiai galėjo būti išnagrinėtos per formalią tyrimo procedūrą.

85 Todėl pirmojo pagrindo trečią dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl pirmojo pagrindo penktos dalies, susijusios su tinkamo administravimo ir teisės būti išklausytam principų pažeidimu

— Šalių argumentai

⁸⁶ *Alcoa* teigia, kad Italijos Respublikai pirminėje tyrimo stadijoje nebuvo sudaryta galimybė pateikti savo pastabas dėl nagrinėjamos priemonės kvalifikavimo kaip naujos pagalbos ir kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą nepripažindamas, jog Komisija taip pažeidė tinkamo administravimo ir teisės būti išklausytam principus.

⁸⁷ Komisija teigia, kad *Alcoa* šia dalimi pateikia naują pagrindą, kurio ji nenurodė Bendrajam Teismui ir kuris dėl to nepriimtinas. Ji taip pat nurodo, kad bet kuriuo atveju Italijos Respublika buvo išklausyta dėl nagrinėjamos priemonės kvalifikavimo kaip naujos pagalbos, kaip tai matyti iš skundžiamo sprendimo 40 punkto.

— Teisingumo Teismo vertinimas

⁸⁸ Primintina, kad apeliaciniame procese Teisingumo Teismas yra kompetentingas tik ištirti pirmojoje instancijoje nagrinėtų pagrindų ir argumentų teisinius vertinimus (žr., be kita ko, 2007 m. vasario 1 d. Sprendimo *Sison prieš Tarybą*, C-266/05 P, Rink. p. I-1233, 95 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką). Todėl šalis iš principo negali pirmą kartą Teisingumo Teisme nurodyti pagrindo, kurio ji pirma nepateikė

Bendrajam Teismui, nes Teisingumo Teismui tai leistų peržiūrėti Bendrojo Teismo padarytų išvadų teisėtumą remiantis pagrindais, apie kuriuos pastarasis nežinojo.

- ⁸⁹ Šiuo klausimu iš skundžiamo sprendimo matyti, kad, *Alcoa* Bendrajam Teismui pateikus skundą, pirmojo pagrindo penktoje dalyje iškelto klausimo šis teismas nenagrinėjo.
- ⁹⁰ Akivaizdu, kad skundžiamo sprendimo 39 ir 40 punktuose Bendrasis Teismas svarstė, ar Italijos Respublika priėmė poziciją dėl nagrinėjamos priemonės kvalifikavimo kaip naujos pagalbos, tačiau jis tai darė analizuodamas Komisijos argumentą, kuriuo siekiama įrodyti, kad ieškinys pirmojoje instancijoje nepriimtinas, nes Italijos Respublika nepareiškė pakankamai aiškių prieštaravimų dėl minėto kvalifikavimo.
- ⁹¹ Taigi reikia konstatuoti, kad pirmojo pagrindo penkta dalis nepriimtina.

Dėl pirmojo pagrindo šeštos dalies, susijusios su tuo, kad nebuvo atsižvelgta į pareigos nurodyti motyvus apimtį

— Šalių argumentai

- ⁹² Pateikdama pirmojo pagrindo šeštą dalį *Alcoa* teigia, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė į Komisijai tenkančios pareigos nurodyti motyvus apimtį. Atsižvelgiant į negrįžtamas formalios tyrimo procedūros pradėjimo pasekmes ir į tai, kad šiuo atveju buvo ankstesnis Komisijos sprendimas, t. y. Sprendimas *Alumix*, Bendrasis Teismas klaidingai patvirtino, jog skirtumo tarp šio sprendimo ir ginčijamo sprendimo

nereikia motyvuoti. Tai, kad nebuvo nurodyti pakankami motyvai, apsunkino bet kurios ginčijamo sprendimo teisinės analizės ir peržiūros vykdymą. *Alcoa* teigia, kad ginčijamame sprendime turėjo būti pateiktas reikšmingas išankstinis galimų ekonominių pakeitimų vertinimas, kiek tai susiję su Sprendimu *Alumix*.

93 Komisija mano, kad ši dalis turi būti atmesta kaip nepagrįsta.

— Teisingumo Teismo vertinimas

94 Priešingai, nei teigia *Alcoa*, Bendrasis Teismas skundžiamame sprendime neteigė, kad darant skirtumą tarp Sprendimo *Alumix* ir ginčijamo sprendimo neturi būti nurodomi motyvai.

95 Dėl kaltinimo, kad nebuvo atsižvelgta į pareigos nurodyti motyvus apimtį, panašu, kad ši priekaištą *Alcoa* sieja su skundžiamo sprendimo 78–89 punktais. Kaip generalinis advokatas pažymėjo savo išvados 127 punkte, panašu, kad iš šių punktų *Alcoa* pirmiausia nurodo šio sprendimo 88 punktą, kuriuo Bendrasis Teismas atmetė jos argumentą, jog Komisija pažeidė savo pareigą nurodyti ginčijamo sprendimo motyvus atsižvelgiant į Sprendime *Alumix* taikytus kriterijus.

- 96 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką EB 253 straipsnyje nustatytas reikalavimas nurodyti motyvus turi atitikti ginčijamo akto pobūdį bei aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti institucijos, kuri priėmė šį aktą, argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtą priemonę pagrindžiančius motyvus, o kompetentingas teismas – vykdyti jo priežiūrą. Reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į bylos aplinkybes, ypač į akto turinį, nurodytų motyvų pobūdį bei asmenų, kuriems aktas skirtas, ar kitų asmenų, su kuriais aktas konkrečiai ir tiesiogiai susijęs, suinteresuotumą gauti paaiškinimus (žr., be kita ko, 2009 m. gruodžio 2 d. Sprendimo *Komisija prieš Airiją ir kt.*, C-89/08 P, Rink. p. I-11245, 77 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 97 Pažymėtina, kaip pripažino pati *Alcoa*, kad skundžiamo sprendimo 78 punkte Bendrasis Teismas teisingai pasirėmė EB 253 straipsnyje numatyta pareiga motyvuoti ir su ja susijusiais reikalavimais.
- 98 Tačiau *Alcoa* priekaištauja Bendrajam Teismui nepripažinus, kad ginčijamas sprendimas nebuvo pakankamai motyvuotas atsižvelgiant į Sprendimą *Alumix*. *Alcoa* manymu, Komisija privalėjo išaiškinti, kuo ginčijamas sprendimas skyrėsi nuo Sprendimo *Alumix*.
- 99 Konstatuotina, kad šis priekaištas grindžiamas prielaida, jog ginčijamame sprendime buvo nagrinėjamas toks pat tarifas, koks nagrinėtas Sprendime *Alumix*, todėl reikia išsamiai išnagrinėti aplinkybes, kurios nulemtų kitokią išvadą.
- 100 Tačiau, kaip buvo konstatuota šio sprendimo 50 punkte, Bendrasis Teismas nepadarė klaidos skundžiamo sprendimo 130 punkte manydamas, kad ginčijamame sprendime nagrinėjama priemonė skyrėsi nuo nagrinėtosios Sprendime *Alumix*.

- 101 Darytina išvada, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 88 punkto, kad nebūtina atlikti Sprendime *Alumix* Komisijos įvykdyto ekonominio vertinimo ar priežasčių, dėl kurių šis sprendimas daugiau nebebuvo taikytas, išsamaus tyrimo.
- 102 Dėl priemonės, kuri nebuvo tiriama anksčiau, parengiamosios tyrimo stadijos Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 79 punkte teisingai nusprendė, kad Komisija galėjo tik apibendrinti svarbias teises ir faktines aplinkybes, įtraukti nagrinėjamos valstybės priemonės pagalbos pobūdžio preliminarų vertinimą ir nurodyti priežastis, kurios leidžia abejoti dėl jos atitikties bendrajai rinkai.
- 103 Todėl Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 81 ir 82 punktuose darydamas išvadą, kad Komisija pakankamai motyvavo ginčijamą sprendimą aiškiai nurodydama pagrindus, dėl kurių ji padarė preliminarą išvadą, jog nagrinėjama priemonė buvo pagalba, ir jai kilo rimtų abejonių dėl jos atitikties bendrajai rinkai, nepadarė teisės klaidos.
- 104 Todėl pirmojo pagrindo šeštą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 105 Kadangi joks pirmajame pagrinde *Alcoa* nurodytas argumentas nebuvo priimtas, jį reikia atmesti visą.

Dėl antrojo pagrindo, susijusio su klaidingu naujos pagalbos kontrolės procedūros taikymu

- ¹⁰⁶ Antrasis pagrindas suskirstytas į keturias dalis. Pirmą dalimi teigiama, kad teismo praktika, susijusi su bendrąją rinką atitinkančios pagalbos taikymo laikotarpio pratęsimu, buvo klaidingai pritaikyta. Antra dalimi, kuri nagrinėjama šio sprendimo 37–43 punktuose, *Alcoa* kaltina Bendrąjį Teismą netinkamai išaiškinus Sprendimo *Alumix* taikymo sritį laiko atžvilgiu. Trečia dalimi siekiama pripažinti, kad Bendrasis Teismas patvirtindamas procedūros, susijusios su nauja pagalba, taikymą padarė teisės klaidą, nes pasirėmė 1999 m. ir 2004 m. padarytais techninio pobūdžio daliniais pakeitimais. Ketvirtą dalimi teigiama, kad buvo padarytas teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principų pažeidimas.

Dėl antrojo pagrindo pirmos dalies dėl teismo praktikos, susijusios su bendrąją rinką atitinkančios pagalbos taikymo laikotarpio pratęsimu, klaidingo taikymo

— Šalių argumentai

- ¹⁰⁷ *Alcoa* teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą skundžiamo sprendimo 128 punkte teigdamas, kad 2002 m. kovo 6 d. Sprendimas *Diputación Foral de Álava ir kt. prieš Komisiją* (T-127/99, T-129/99 ir T-148/99, Rink. p. II-1275) buvo taikomas ir suteikė pagrindo manyti, kad vien taikymo laikotarpio pratęsimas galėjo taip pakeisti priemonę, kad ji taptų nauja pagalba. *Alcoa* pažymi, kad šis sprendimas susijęs su pagalba, pripažinta suderinama su bendrąja rinką. Tačiau yra esminis skirtumas tarp priemonės, kuri buvo kvalifikuota kaip su bendrąja rinką suderinama pagalba, ir priemonės, kuri nelaikoma pagalba. Su bendrąja rinką suderinamos pagalbos atveju tai, kad priemonės taikymo laikotarpis yra ribotas, yra viena iš priežasčių, dėl kurių

galima daryti išvadą dėl šios pagalbos atitikties bendrajai rinkai. Taigi jos taikymo laikotarpio pratęsimas gali tik pakeisti nagrinėjamą priemonę ir ji taps nauja pagalba. Tačiau jei buvo padaryta išvada, kad pagalbos nėra, rinkos sąlygų pasikeitimas gali pakeisti priemonę, kad ji taptų pagalba, bet pats priemonės taikymo laikotarpio pratęsimas tokių pasekmių sukelti negali. Tokiomis aplinkybėmis pagal Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto v papunktį įpareigojama priemonę laikyti esama, o ne nauja pagalba.

- ¹⁰⁸ Komisija atsikerta, kad Bendrasis Teismas nepadarė klaidos pripažindamas, kad 1995 m. dekretu įstatyme patvirtinto tarifo taikymo laikotarpio pratęsimas pagrindžia išvadą, jog nagrinėjama priemonė buvo nauja pagalba.

— Teisingumo Teismo vertinimas

- ¹⁰⁹ Konstatuotina, kad minėtas Sprendimas *Diputación Foral de Álava ir kt. prieš Komisiją* buvo susijęs su pagalba, kuri buvo suteikta prieš atitinkamai valstybei narei įstojant į bendrąją rinką, todėl tai esama pagalba. Bendrasis Teismas šiame sprendime nusprendė, kad, atsižvelgiant į šios pagalbos teikimo laikotarpio, kuris buvo pratęstas, pakeitimą, ji turi būti laikoma nauja pagalba.
- ¹¹⁰ Tačiau iš šios Bendrojo Teismo praktikos, susijusios su priemonės, kuri yra esama pagalba, taikymo laikotarpio pratėsimu, neišplaukia, kad ji gali būti taikoma priemonėi, kuri, priešingai, nebuvo laikoma pagalba. Vien dėl to, kad tokia priemonė ir toliau įgyvendinama, tam tikrais atvejais pratęsus teisinio akto, kuriuo ji buvo nustatyta, galiojimo laikotarpį, ji negali tapti valstybės pagalba.

- 111 Tačiau Bendrasis Teismas neteigia, kad, vien pratęsus priemonės, kurios Komisija nelaiko pagalba, galiojimo laikotarpį, ji tampa nauja pagalba. Jis skundžiamo sprendimo 129 punkte paprasčiausiai nurodo, kad Komisijos tyrimas, susijęs su priemone, kurios galiojimo laikotarpis buvo pratęstas, galėjo būti atliktas tik dėl naujos pagalbos.
- 112 Konstatuotina, kad šioje byloje Bendrasis Teismas nesirėmė vien *Alcoa* taikomo lengvatinio tarifo galiojimo laikotarpio pratęsimu, patvirtintu 2005 m. dekretu įstatyme, kad skundžiamo sprendimo 133 punkte padarytų išvadą, jog Komisija, nagrinėdama ginčijamą priemonę pagal naujos pagalbos taisykles, nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, bet taip pat šio sprendimo 131 ir 132 punktuose akcentavo Italijos Respublikos padarytus esminius priemonės dalinius pakeitimus.
- 113 Iš to darytina išvada, kad Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio b punkto v papunktis, pagal kurį pagalba yra esama pagalba, nes galima nustatyti, ar jos patvirtinimo metu tai nebuvo pagalba, o tokia ji tapo vėliau dėl bendrosios rinkos vystymosi, ir nebuvo atitinkamos valstybės narės pakeista, netaikytinas.
- 114 Šiomis sąlygomis, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio c punktą, kadangi Komisija įtarė, jog 2005 m. dekretu įstatyme nustatytas tarifas galėjo būti pagalba, ji turėjo jį išnagrinėti pagal naujai pagalbai taikytiną procedūrą.
- 115 Todėl darytina išvada, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 133 punkte teisingai nusprendė, jog Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos nagrinėdama ginčijamą priemonę pagal naujai, o ne esamai pagalbai taikytiną procedūrą.

116 Todėl antrojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl antrojo pagrindo trečios dalies, kuria prašoma pripažinti, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą remdamasis 1999 m. ir 2004 m. techniniais daliniais pakeitimais, kad patvirtintų su nauja pagalba susijusios procedūros taikymą

— Šalių argumentai

117 *Alcoa* teigia, kad Bendrasis Teismas klaidingai patvirtino, jog Komisija pagrįstai taikė su nauja pagalba susijusią procedūrą, nes *Alcoa* taikomi tarifai buvo ne 1995 m. dekretu įstatyme patvirtinti ir ENEL taikomi tarifai, bet grindžiami Išlyginamojo fondo mokamomis kompensacijomis. Taip Bendrasis Teismas išplėtė ginčijamo sprendimo taikymo sritį; šis sprendimas buvo nukreiptas prieš 2005 m. dekretu įstatyme patvirtintų tarifų *Alcoa* galiojimo laikotarpio pratęsimą, o ne prieš 1999 m. ir 2004 m. padarytus vien techninio pobūdžio dalinius pakeitimus.

118 *Alcoa* priduria, kad Komisijai buvo pranešta apie šiuos dalinius pakeitimus ir ji jiems neprieštaravo. Komisija ginčijamame sprendime nenurodė, kad dėl 1999 m. ir 2004 m. padarytų dalinių techninių pakeitimų reikėjo atlikti naują tyrimą. To ji taip pat nenurodė ir kitame sprendime – Sprendime *Portovesme*, kuriame buvo nagrinėjamas *Alcoa* taikomas lengvatinis tarifas. Be to, 2004 m. gruodžio 1 d. Sprendime dėl valstybės pagalbos N/490/2000 – Italija, elektros energijos sektoriuje „prarastos“ sąnaudos (OL C 250, 2005, p. 9, toliau – sprendimas dėl „prarastų“ sąnaudų) – Komisija

teigė, kad tokie tarifai, kaip taikomi *Alcoa*, yra bendri mokesčiai, kuriems taikoma esamos pagalbos schema. Todėl *Alcoa* kaltina Bendrąjį Teismą atmetus sprendimą dėl „prarastų“ sąnaudų kaip nereikšmingą ir pasirinkus minėtus techninius dalinius pakeitimus, kad būtų pateisinta Komisijos taikyta su nauja pagalba susijusi procedūra.

- ¹¹⁹ Komisija teigia, kad *Alcoa* neigia net ginčijamo sprendimo turinį, teigdama, kad jis susijęs tik su 1995 m. dekretu įstatyme patvirtinto tarifo galiojimo laikotarpio pratęsimu. Bendrasis Teismas neišplėtė ginčijamo sprendimo taikymo srities nusprenddamas, kad perėjimas nuo realaus tarifo, kuris buvo nagrinėjamas Sprendime *Alumix*, prie vien teorinio tarifo, kuris nagrinėjamas ginčijamame sprendime, yra esminis pakeitimas. Be to, priešingai, nei teigia *Alcoa*, Komisija pažymi, kad ji jau Sprendime *Portovesme* buvusi užginčijusi 1999 m. ir 2004 m. dalinius techninius pakeitimus, konkrečiai kalbant, inicijuodama formalią tyrimo procedūrą byloje, kuria šis sprendimas buvo pagrįstas. Dėl sprendimo dėl „prarastų“ sąnaudų Komisija teigia, kad jis susijęs su ENEL „prarastomis“ sąnaudomis ir nėra svarbus, kiek tai susiję su *Alcoa* suteiktomis lengvatomis taikant elektros tarifą.

— Teisingumo Teismo vertinimas

- ¹²⁰ Apeliaciniame skunde *Alcoa* neginčija ginčijamo sprendimo bylos faktinių aplinkybių ir jo pateikimo skundžiamame sprendime. Ji paprasčiausiai patikslina aplinkybę, kurios Komisija neginčijo ir apie kurią buvo nurodyta šio sprendimo 14 punkte, jog 1995 m. dekretu įstatyme patvirtinto tarifo daliniai pakeitimai buvo padaryti 1999 m., tai yra prieš priimant 2005 m. dekretą įstatymą.

- 121 Iš ginčijamo sprendimo pateikimo skundžiamame sprendime matyti, kad jame kalbama ne tik apie 1995 m. dekretu įstatyme patvirtinto tarifo galiojimo laikotarpio pratęsimą, bet ir apie dalinius pakeitimus, susijusius su šio tarifo administravimu, t. y. apie tai, kad taikomas tarifas iš dalies buvo kompensuojamas iš parafiskalinio mokesčio ir administruojamas Išlyginamojo fondo.
- 122 Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 17 punkte pažymėjo, kad atsižvelgdama į šiuos pasikeitimus Komisija ginčijamo sprendimo motyvuojamosios dalies 40–46 punktuose nusprendė turinti patikrinti, ar *Alcoa* taikomas lengvatinis tarifas buvo valstybės pagalba, atsižvelgiant į tai, kad buvo sumažintas tarifas, suteikta ekonominė nauda *Alcoa*, šis sumažinimas buvo finansuojamas iš valstybės išteklių, taip pat į minėto tarifo poveikį konkurencijai ir prekybai Bendrijos viduje.
- 123 Konstatuotina, kad skundžiamo sprendimo 68 punkte įvertindamas Komisijos išvadas dėl lengvatos, kuri buvo suteikta kompensuojant skirtumą tarp tarifo, kuris taikomas ENEL, ir tarifo, kurio taikymo laikotarpis buvo pratęstas 1995 m. dekretu įstatymu, Bendrasis Teismas neišplėtė ginčijamo sprendimo taikymo srities.
- 124 Šio sprendimo taikymo sritis nebuvo išplėsta ir skundžiamo sprendimo 132 punkte nusprendus, kad pagal nagrinėjamą priemonę ENEL daugiau netaiko 1995 m. dekretu įstatymu patvirtinto tarifo, kuris atitiko rinkos tarifą; vietoj to Išlyginamasis fondas skiria kompensacijas iš valstybės išteklių, kad būtų padengtas skirtumas tarp ENEL taikomo tarifo ir tarifo, patvirtinto 1995 m. dekretu įstatyme, kurio galiojimas pratęstas 2005 m. dekretu įstatymu.
- 125 *Alcoa* argumentai, kad, pirma, daliniai pakeitimai buvo padaryti prieš priimant 2005 m. dekretą įstatymą ir, antra, Komisija apie tai žinojo ir tam neprieštaravo, negali sukludyti šiai institucijai juos išnagrinėti kaip naują pagalbą, kaip tai suprantama

pagal Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio c punktą. Iš tiesų, Teisingumo Teismas jau buvo nustatęs, kad valstybės pagalbos – esamos ar naujos – sąvoka atitinka objektyvią situaciją ir nepriklauso nuo institucijų elgesio ar pareiškimų (žr. minėto Sprendimo *Komisija prieš Airiją* 72 punktą).

- 126 Dėl sprendimo dėl „prarastų“ sąnaudų svarbos konstatuotina, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 113 punkte teisingai pažymėjo, kad jis susijęs ne su kompensacijų mokėjimu *Alcoa* gamykloms, bet su tvarka, kuria vadovaujantis ENEL buvo kompensuojamos „prarastos“ sąnaudos, patirtos liberalizavus elektros energijos rinką.
- 127 Be to, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 114 punkte taip pat iš esmės teisingai nurodė, kad net jei Komisija pagal procedūrą, susijusią su sprendimu dėl „prarastų“ sąnaudų, būtų buvusi informuota apie schemą, kuria naudojosi *Alcoa* gamyklos, ši įmonė be aiškių jai Komisijos duotų garantijų negalėjo būti tikra, jog lengvatinio tarifo taikymo laikotarpio pratęsimas nebuvo nauja pagalba.
- 128 Darytina išvada, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 112–114 punktuose vertindamas sprendimo dėl „prarastų“ sąnaudų poveikį ginčijamam sprendimui nepadarė klaidos minėto sprendimo 112 punkte nuspręsdamas, kad *Alcoa* argumentas yra nesvarbus.
- 129 Todėl antrojo pagrindo trečią dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl antrojo pagrindo ketvirtos dalies, susijusios su teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principų pažeidimu

— Šalių argumentai

- ¹³⁰ Pateikdama antrojo pagrindo ketvirtą dalį *Alcoa* teigia, kad, patvirtindamas Komisijos taikytą su nauja pagalba susijusią procedūrą, Bendrasis Teismas pažeidė teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principus. Atsižvelgdama į savo ankstesnę išvadą, pagal kurią *Alcoa* taikomas tarifas nebuvo pagalba, Komisija mažų mažiausiai turėjo taikyti su esama pagalba susijusią procedūrą. *Alcoa* šiuo klausimu cituoja keletą Komisijos sprendimų ir remiasi minėtame Sprendime *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją* nurodyta teismo praktika.

- ¹³¹ Komisija atsikerta, kad Bendrasis Teismas nepažeidė bendrųjų teisės principų, o *Alcoa* ir vėl pasiremia klaidinga prielaida, jog 2005 m. dekreto įstatymo 11 straipsnio 11 dalis tėra Sprendime *Alumix* patvirtintos priemonės pratęsimas. *Alcoa* nurodomi Komisijos sprendimai nėra svarbūs, nes jie susiję arba su bylomis, kuriose nebuvo galima susigrąžinti pagalbos, – šis klausimas šioje byloje nebuvo keliamas, – arba su schemų pratęsimu tokiomis pat sąlygomis, kuriomis jie buvo iš pat pradžių patvirtinti, tačiau taip šiuo atveju nėra.

— Teisingumo Teismo vertinimas

- ¹³² Teisingumo Teismas pažymi, kad antrojo pagrindo ketvirta dalimi *Alcoa* iš esmės pakartoja jos pirmojo pagrindo antroje dalyje nurodytus argumentus, tačiau juos taiko su nauja pagalba susijusiai procedūrai.

- 133 Pirma, pažymėtina, kad skundžiamo sprendimo 102 ir 103 punktuose Bendrasis Teismas teisingai citavo atitinkamą teismo praktiką, apie kurią buvo priminta šio sprendimo 71 punkte.
- 134 Antra, dėl šio sprendimo 71–75 punktuose nurodytų priežasčių Komisijos sprendime *Alumix* padarytos išvados negalėjo pagrįstai įtikinti *Alcoa*, kad šiame sprendime padarytos išvados gali būti taikomos ir ginčijamame sprendime nagrinėjam tarifui.
- 135 Todėl Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 108 punkte teisingai nusprendė, jog Sprendimas *Alumix* negalėjo *Alcoa* sukurti jokių teisėtų lūkesčių, kad Sprendime *Alumix* padarytos išvados ir toliau galios. Bendrasis Teismas iš to šio sprendimo 109 punkte teisingai padarė išvadą, kad Komisija, priimdama ginčijamą sprendimą, pagrįstą su nauja pagalba susijusia procedūra, nepažeidė teisėtų lūkesčių principo.
- 136 Kaltinimas, kad buvo pažeistas teisinio saugumo principas, turi būti atmestas dėl tos pačios priežasties, kuri nurodyta šio sprendimo 76 punkte.
- 137 Atsižvelgiant į minėtus svarstymus, antrojo pagrindo ketvirtą dalį, taigi ir visą pagrindą, reikia atmesti.
- 138 Kadangi nebuvo pritarta nė vienam iš apeliacinio skundo pagrindų, jį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- ¹³⁹ Pagal Procedūros reglamento 122 straipsnio pirmą pastraipą, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal to paties reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas iš apeliančės, o pastaroji pralaimėjo bylą, ji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. Priteisti iš *Alcoa Trasformazioni Srl* bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.